

**ȘCOALA GIMNAZIALĂ
"NICHITA STĂNESCU"
COMUNA CEPTURA**

"Eu m-am născut după ce am murit, după ce am murit m-a înfiat cuvântul"

"Poetul nu are biografie: biografia lui este de fapt propria lui operă, mai bună sau mai rea, mai măreață sau mai puțin măreață."

NICHITA STĂNESCU

Note biografice:

Născut: 31 martie 1933 - Ploiești;

Decedat: 13 decembrie 1983 - București;

Familia:

- ◆ **tata:** Nicolae H. Stănescu - născut la 19 aprilie 1908. În linia paternă, Nichita Stănescu se trage dintr-o solidă familie de mici meșteșugari și comercianți români, la origine țărani prahoveni veniți în Ploiești pe la începutul secolului nouăsprezece;
- ◆ **mama:** Tatiana Cereaciuchin - născută în 16 februarie 1910, la Voronej, într-o familie de condiție nobilă din părțile Donețului, refugiată apoi în România. Se mută la Ploiești unde va întâlni pe Nicolae Stănescu. Tinerii se vor căsători la 6 decembrie 1931.

Educația:

- ◆ 1944 - 1952: Liceul "Sf. Petru și Pavel", devenit "I.L. Caragiale" din Ploiești;
- ◆ 1952 - 1957: Facultatea de Filologie a Universității din București.

Viața și opera pe scurt:

- ◆ 1952: Se căsătorește cu Magdalena Petrescu, iubirea sa din adolescență, dar tinerii se despart după un an;
- ◆ 1955: Transcrie *Argoticele* sale care nu au fost publicate și văzute ca profund nesperioase.
- ◆ 1957: În martie Nichita Stănescu debutează simultan în revistele *Tribuna* și *Gazeta literară* din Cluj cu trei poezii.
- ◆ 1960: La sfârșitul anului debutează cu volumul *Sensul iubirii*, 112 de pagini de poezii;
- ◆ 1962: La 6 iunie se căsătorește cu Doina Ciurea, a cărei dragoste de aproape zece ani va fi subiectul volumului *O viziune a sentimentelor*.

telor, ce apare în 1964;

- ◆ 1966: Publică doar *11 Elegii*, totate *Elegiile* vor apărea anul viitor în prima sa antologie, *Alfa*.
- ◆ 1967: Trei cărți ale sale sunt tipărite, *Roșu Vertical*, antologia *Alfa* și volumul de poezii *Oul și sfera*. Poemele sale încep să aibă o aură melancolică cu o stare de regret.
- ◆ 1969: Tipărește *Necuvintele*, 216 pagini de poezii în acest volum care primește Premiul Uniunii Scriitorilor. Apare și volumul de poezii *Un pamânt numit România*, 150 de pagini. Este numit redactor șef adjunct al revistei *Luceafărul*, alături de Adrian Păunescu.
- ◆ 1971: Apar în Iugoslavia două cărți traduse, *Belgradul în cinci prieteni*, ediție bilingvă de poezii inedite și *Nereci*.
- ◆ 1972 Publică două noi volume de poezii, *Belgradul în cinci prieteni* și *Măreția Frigului*. Pentru volumul de eseuri *Cartea de recitare* obține pentru a treia oară Premiul Uniunii Scriitorilor.
- ◆ 1975 Obține pentru ultima oară Premiul Uniunii Scriitorilor și i se atribuie premiul internațional "Gottfried von Herder".
- ◆ 1978 Publică volumul de poezii *Epica Magna*, 216 de pagini, cu care primește premiul "Mihai Eminescu" al Academiei.
- ◆ 1979 Lansează volumul de poezii *Opere imperfecte*
- ◆ 1980 Propus de Academia suedeză, poetul candidează la Premiul Nobel alături de Elitis, Frisch, Senghor și Borges. Premiul este dat poetului grec Odysseas Elitis. Discul "*Nichita Stănescu - o recitare*" este scos de "Electrecord".
- ◆ 1981 În august are prima criză hepatică. Aceste crize vor continua în toamnă și poetul se internează la spitalul Fundeni.
- ◆ 1982 În februarie moare tatăl poetului. Volumul *Noduri și semne*, subintitulat "Recviem pentru moartea tatălui" este o selecție din tot ce a scris poetul de la ultima sa apariție editorială. În iulie se căsătorește cu ultima sa soție, Todorîța Tăriță (Dora).
- ◆ 1983 Ascunde față de toți semnele maladiei sale. La 31 martie, împlinirea a 50 de ani a poetului este aproape o sărbătoare națională în lumea artei și a literaturii. Continuă să apară traduceri ale poeziilor sale peste hotare, în mod special în Iugoslavia unde va avea o criză foarte gravă, necesitând intervenția medicilor. Recită versuri, pentru ultima dată, la Drobeta-Turnu Severin, pe 9 decembrie, de unde se întoarce cu trenul pe 12, pentru ca la două jumătate dimineața, ziua următoare, să renunțe să mai lupte cu boala.

Cu NICHITA STĂNESCU acasă, la PLOIEȘTI

Nichita Stănescu - cel care este considerat de critica literară românească și europeană, cel mai important poet român din sec.XX - s-a născut la Ploiești, în familia lui NICOLAE STĂNESCU, și a TATIANEI, născută

CEREACIUKIN, fiica unui nobil general rus, refugiat cu familia sa din calea războiului, în România.

Ascendenții paterni ai poetului au fost localizați în suburbia ploieșteană Sf. Vineri, unde devin abagii cunoscuți de-a lungul secolului al XIX-lea. Aici s-a născut Hristea Stănescu, bunicul poetului, care la vârsta de 27 de ani s-a căsătorit cu Elena Gheorghiu, care vine, se pare,

din zona Ceptura, Mizil, având părinții în satul Jugureni, județul Buzău. Însemnările vremii îl dezvăluie și pe fratele acestuia, Ilie, despre care poetul însuși îl amintește în câteva versuri din *Moartea tatălui*, la 2 aprilie, 1983, în publicația *Luceafărul*, datorită talentului său scriitoricesc în stil antonpanesc. Hristea Stănescu va avea nouă copii, toți cu educație aleasă, (profesori, funcționari sau cu o carieră militară), mezinul Nicolae, tatăl poetului, fiind continuatorul afacerii familiei care se va transforma într-o croitorie foarte apreciată la Ploiești.

Astfel, la 31 martie 1933, în casa din așa numita Piață Sârbească din Ploiesti, de pe str.General Cernat nr.2 (azi Nichita Stănescu 2), soții Stănescu țin la piept pe primul lor născut, botezat Nichita Hristea Stănescu (detalii în lucrarea "Nichita Stănescu-album omagial" editat sub coordonarea poetului Gh.Tomozei, de către revista *Viața Românească* în 1984).

Locuința natală – ridicată de bunicul Hristea M. Stănescu și de cei doi fii, Gheorghe și Nicolae (tatăl poetului) în anul 1937, pe strada Buciumului nr.1- este “o casă albă, cu un singur cat,... cu o arhitectură simplă, echilibrată, amintind de cea a caselor țărănești de la câmpie...”.

Naționalizată, apoi vândută, casa este recuperată prin eforturile Societății **Memorial Nichita Stănescu** (presedinte -

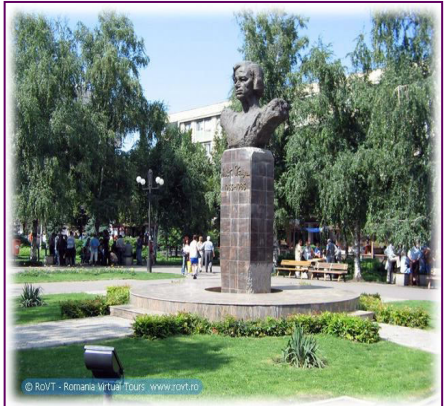
prof. Mariana Stănescu, sora poetului, vicepreședinte ing.Ioan Mârzescu și ing. Sergiu Utza Băicoianu, secretar profesor și ziarist Ioan Grosescu), a parlamentarilor de Prahova și a multor oameni de bine, în 1998. Fondurile necesare au provenit de la Bugetul Statului, prin Ministerul Culturii - ministru Ion Caramitru.

Vizitatorul casei și a împrejurimilor, deja cunoscător al poeziei lui Nichita, începe să retraiască copilăria și adolescența inegalabilului poet. O cameră documentară și o alta pentru biblioteca de peste 1000 de cărți pun în centrul atenției – prin modalități de etalare și vizualizare moderne – opera și personalitatea poetului, produs al spiritualității ploieștene. În corpul B al muzeului, o cameră multifuncțională este destinată manifestărilor cu public: colocvii, dezbateri, după-amieze cu adolescenți, cine de taină poetice, proiecții de filme, expoziții.

Plăcile comemorative din marmură albă prezintă locurile pe unde a trecut poetul în timpul periplului școlar. Pe fiecare dintre acestea există și câte un basoreliev în bronz, reprezentând pe Nichita - lucrare a sculptorului Nicolae Kruch. Plăcile au fost amplasate cu acordul conducerilor respectivelor școli și sub coordonarea sculptorului Stefan Macovei.

Meritele poetului au fost recunoscute în timpul vieții, dar după fulgerătoarea lui moarte din 13 decembrie 1983, au

început timid și din ce în ce mai mult, recunoașterea acestora atât în București, în țară, în afara țării, dar mai ales în orașul lui natal, Ploiești. **STATUIA DIN PIATRĂ DIN PARCUL “N. STĂNESCU” PLOIEȘTI**

**"Auz, hă, Gore, ei o să rămână niște ziaristi toată viața,
noi o să rămânem poeți toată moartea!"**

În opinia lui Eugen Simion poezia nichitiană este "poezia poeziei", poetul încercând să definească concepția sa despre cunoaștere prin arta, despre echilibrul dintre conținutul și forma poeziei, despre relația poetului cu, cuvântul .

Poetul în propriile-i cuvinte...

"Dacă n-aș crede în mesajul meu literar, nu aș scrie. Pur și simplu nu aș scrie și e o falsă modestie să spui "Domnule, eu scriu pentru că iubesc poezia, dar nu prea cred dacă am talent sau dacă n-am talent." Eu cred foarte mult în talentul și în vocația mea, pentru că pentru asta mi-am jertfit întreaga mea existență, ca să adaug cu o picătură în plus sensibilității contemporane, o formulare mai nouă, mai adecvată ..."

"Eu nu sunt altceva decât
o pată de sânge
care vorbește." (Autoportret)

"A vorbi despre limba în care gândești, este ca o sărbătoare. **Limba română este patria mea.** De aceea, pentru mine, muntele munte se numește, de aceea, pentru mine, iarba iarbă se spune, de aceea, pentru mine, izvorul izvorăște, de aceea, pentru mine, viața se trăiește."

"Poezia este numai artă: ea este însăși viața, însuși sufletul vieții. Fără poezie omul nu s-ar distinge de neant."

"Poezia este ochiul care plânge. Ea este umărul care plânge, ochiul umărului care plânge. Ea este mâna care plânge, ochiul mâinii care plânge. Ea este talpa care plânge, ochiul călcâiului care plânge."

OPERA LUI NICHITA STĂNESCU

... celebru poet și eseist român, ce aparține structural poeziei moderniste sau neomoderniste...

- 1960 - Sensul iubirii
- 1964 - O viziune a sentimentelor
- 1965 - Dreptul la timp
 - 1966 - 11 elegii
- 1967 - Obiecte cosmice (Alfa)
 - 1967 - Roșu vertical
 - 1967 - Oul și sfera
- 1968 - Laus Ptolomaei
- 1969 - Necuvintele
- 1969 - Un pământ numit România
 - 1970 - În dulcele stil clasic
- 1971 - Belgradul în cinci prieteni
 - 1972 - Măreția frigului
 - 1978 - Epica Magna
- 1979 - Opere imperfecte
- 1982 - Noduri și semne
 - 1982 - Oase plângând
 - Volume antologice
- 1985 - Ordinea cuvintelor
- 2002 - Nichita Stănescu - Opere

PRIMELE NOASTRE ÎNCERCĂRI LIRICE

Stelele si luna

Azi, luna-i mai lucitoare
Si frumoasă ca o floare ;
Așezată-i printre stele,
Ca-n toate visele mele.

Galbenul micilor stele
Imi fură privirile...
Uit de zilele mai rele,
Și-mi găsesc visările.

Toamna

Toamna iarăsi a sosit,
Frunza verde-a-ngălbenit,
Păsări rare au plecat,
Și noi toți ne-am întristat.

Culesul a început,
Strugurii sunt buni de must,
Noi ne pregătim de iarnă,
Lemne multe-n foc să ardă.

(Craciun Andreea, Florișteanu Alexandru
Clasa a V-a B, Școala Gimnazială "N. Stănescu")

**"Poezia este o lacrimă
care plânge cu ochii."**

*"Poezia este o lacrimă
care plânge cu ochii."*
NICHITA STĂNESCU

Iubitorii de artă și cultură și-au dat mâna și, părtași fiind la momentul festiv și emoționant care ne-a sensibilizat pe toți, au adus poezia la Ceptura.

Fără gestul lor nobil, am fi rămas săraci spiritual și cu dor de a intra cu drepturi depline în circuitul cultural județean și național.

Tuturor celor care s-au implicat cu sufletul, le transmit viile mele mulțumiri.

Bine ați venit la Ceptura, pe drumul poeziei!

DIRECTOR,
Prof. EMILIAN DEACONESCU

Bibliografie:

- Sasu, Aurel, Dicționarul Biografic al Literaturii Române, Paralela 45, 2006
- Simion, Eugen, Caiete critice, Editura Expert, sub egida Academiei Române, 3-5 (233-235) / 2007,
- Album memorial—Nichita Stănescu, Viața Românească, 1984
- www.wikipedia.ro
- www.citatepedia.ro

REALIZAT:

Profesor: CRĂCIUN CARMEN